

Qualified European Photographer Pierre Volpe 'Foto's verdienen het niet om in de schuif te liggen'

Zijn beelden zijn abstract en puur. 'In der Beschränkung zeigt sich der Meister,' dat is hier duidelijk van toepassing. Of het nu natuurfotografie of naaktfotografie betreft, alles wat overbodig is laat Volpe achter zich. Wat blijft is de essentie: licht en schaduw, lijnen en vlakken. Het leverde hem onder meer een 'Qualified European Photographer' award op. Het resultaat van een jarenlange zoektocht naar een eigen stijl. Reden genoeg om Pierre Volpe te gaan opzoeken in zijn studio in Brecht.

Pierre, is fotografie iets dat je van kinds-been hebt meegekregen?

"Mijn vader is heel vroeg gestorven. Ik herinner me dat ik als klein ventje van 6 jaar zijn fototoestel erfde. Geld voor filmpjes was er niet, dus ik stelde me tevreden met het turen door de zoeker. Maar toen ik mijn Plechtige Communie deed, kreeg ik dan toch een nieuwe camera van mijn moeder, zo eentje die met filmcassettes werkte. Vanaf dan heeft fotografie mij nooit meer losgelaten eigenlijk. Toen ik 16 werd kocht ik van het geld dat ik met vakantiewerk bijeen gespaard had, een Russische

Zenith en een macrolens. De natuur boeide me toen al uitermate. Zo erg zelfs dat ik later besloot leraar Wetenschappen-Aardrijkskunde te worden. In mijn vrije tijd maakte ik dan de beelden die ik in mijn lessen als documentatie kon gebruiken. Erg handig was dat."

Toch maar geen beroepsfotograaf geworden dan?

"Op dat moment koos ik voor het beroep van leraar omdat dat voor mij toen de juiste keuze leek. Ook al omdat het lesgeven mij toen boeide – dat doet het nog altijd trouwens. Maar toegegeven, het fotografische virus kriebelde wel. Vandaar dat ik omstreeks het jaar 2000 besloot mij in te schrijven aan de kunstacademie van Brasschaat. Dat is een vijfjarige opleiding, maar nadat ik mijn werk had getoond, mocht ik me meteen inschrijven in het derde jaar. Daar opende zich voor mij een nieuwe wereld. Ik heb het geluk gehad dat ik een leraar had met een artistieke visie, maar ook een die technisch goed onderlegd was. Volgens mij ben je pas een goed

Pierre Volpe. Zelfportret

fotograaf als de slingerbeweging in evenwicht is: inhoudelijke kwaliteit enerzijds, maar ook technische kennis anderzijds. In 2008, ik was toen 48 jaar, heb ik overwogen om het beroep van leraar vaarwel te zeggen, en voltijds voor fotografie te gaan. Maar in datzelfde jaar 2008 ging de Amerikaanse bank Lehman Brothers over de kop, wat leidde tot de mondiale bankencrisis. Op dat moment was niet in te schatten hoelang die crisis zou duren en ik besloot dan toch maar voor de zekerheid te kiezen en fotografie in bijberoep erbij te nemen. Ik bleef verder les geven, maar begon daarnaast ook veel fotografie-workshops te geven aan amateurfotografen. Die hebben nog altijd veel succes en ik wijd dat aan mijn leraarsdiploma en het feit dat ik daardoor didactisch onderlegd ben. Fotografen zijn niet altijd consequent op dit vlak. Ze verwijten collega's die geen fotografie hebben gestudeerd, dat ze ongeschoold tot de markt toetreden, maar tegelijk beginnen ook vele fotografen cursussen

te geven terwijl ze daar ook niet voor opgeleid zijn. Dat is geen consequente houding vind ik."

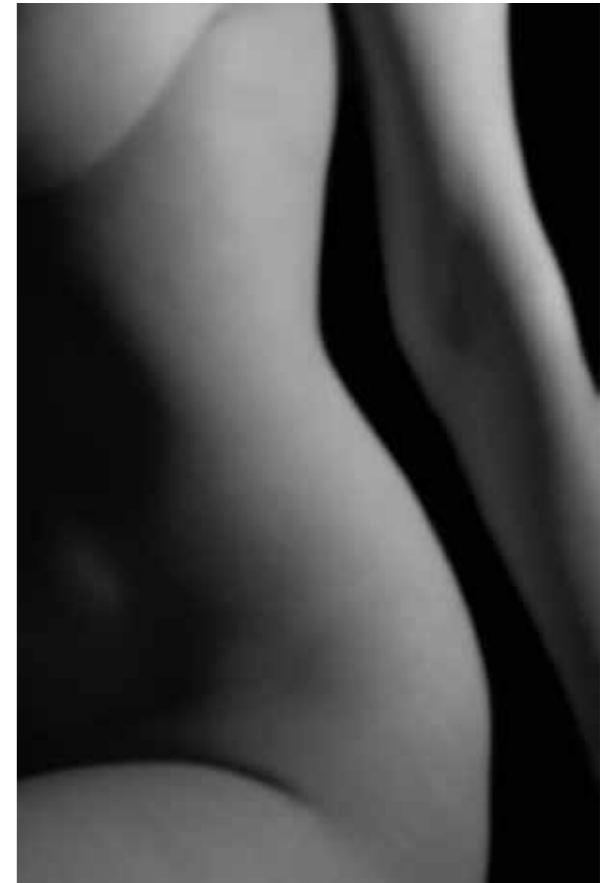
Je brengt je werk naar buiten onder de naam 'a different view'. Waarin onderscheid je jezelf?

"Zoals elke fotograaf probeer ik een eigen fotografische stijl te ontwikkelen. Dat is een proces dat jaren duurt. Het overvalt je niet van de ene dag op de andere. Mijn natuurfoto's waren destijds al anders, in de zin dat ik vond dat natuurbeelden niet per se een documentair karakter hoeven te hebben. Ik durf al eens de kleur wat meer te verzadigen in Photoshop. Zo heb ik ook niets tegen dierenfoto's in zwart-wit, iets wat in de beginjaren van de natuurfotografie absoluut not done was. Frans Lanting is iemand wiens foto's mij inspireren. Die man benadert natuurfotografie ruimer en met een creatieve invalshoek. Karl Blossfeldt is ook zo iemand. Hij heeft een schitterend boek uitgebracht met

zwart-wit beelden van plantenstructuren. Zoiets kan mij echt inspireren. Het helpt mij ook mijn eigen weg te zoeken. Voor alle duidelijkheid, ik zal in de nabewerking nooit iets aan het landschap zelf veranderen. Ik beperk me tot het accentueren van sfeer en licht."

Hoe zou je die 'different view' kunnen omschrijven?

"Ik zoek lijnen, structuren en contrasten in het beeld. Daar zoom ik op in door mijn lichtbronnen zo te plaatsen dat dit lijnenspel mooi tot uiting komt. In de natuurfotografie maak je landscapes met behulp van het aanwezige licht, maar de laatste jaren bestaat mijn werk veelal uit het maken van 'bodyscapes' in de studio. Naaktfotografie dus waarbij het menselijk lichaam het middel is om met aangepast licht een mooi beeld te maken. Het doel is niet het maken van een naaktfoto, maar een landschap van lijnen en contrasten. Ook hier zijn er fotografen die me inspireren. Ik denk

aan Andreas Bitesnich en Guido Argentini. Bepaalde werken van Robert Mapplethorpe ook, maar niet allemaal."

Hoe kom je in contact met je modellen?

"Mijn allereerste model was een vriendin van onze babysit, ik herinner het me nog goed. Ze zag het helemaal niet zitten om naakt te poseren, maar ik was al meer dan tevreden dat ze wilde poseren met vleeskleurige lingerie. Ik had mijn licht zo opgesteld, dat je de lingerie eigenlijk niet zag op de foto. Vandaag de dag is het veel eenvoudiger geworden om aan modellen te geraken. Wanneer je al een kleine portfolio hebt opgebouwd en de dames vooraf je werk kunnen zien, is het makkelijker om vertrouwen te winnen. Zo zien ze onmiddellijk dat je niet gewoon wat blootplaatjes wil maken. De komst van sociale media heeft ook voor een aardverschuiving gezorgd natuurlijk. Op Facebook bestaan er groepen waar modellen en fotografen met elkaar in contact kunnen komen. Daarnaast heb je ook nog gespecialiseerde websites met hetzelfde doel. Tot slot zijn ook de zeden toleranter geworden. Vandaag de dag kan er meer dan pakweg twintig jaar geleden. Het feit dat ik abstracte 'bodyscapes' fotografeer, maakte het ook gemakkelijker voor het model om ja te zeggen. Ze komen immers niet herkenbaar in beeld wat een garantie is dat de foto's nooit tegen hen zullen gebruikt worden. Het model heeft bij mij inspraak over de beelden die in de eindselectie terecht komen. Ze moet er zich goed bij voelen. De keuze van een definitief beeld dat geëxposeerd zal worden, ligt uiteraard bij mij. Ik werk altijd met een modellenovereenkomst waarin de rechten en plichten van beide partijen staan. Zo staat er zwart op wit dat ik de beelden mag commercialiseren, er mee mag exposeren en dat ik ze kan gebruiken in mijn communicatie naar de buitenwereld toe. Het model mag de beelden gebruiken om haarzelf als model te promoten bij modellenbureaus en op websites, maar mag de beelden nooit te koop aanbieden."

Kunnen klanten bij jou ook terecht voor meer commerciële fotografie?

"Uiteraard kan iemand bij mij een fotoreeks over haar zwangerschap laten maken, of nadien ook een sessie met de baby boeken. Maar ik zal zo'n opdracht altijd invullen in mijn eigen artistieke stijl. Het gebeurt af en toe dat ik productshots moet maken

voor een plaatselijke handelaar of dat ik gevraagd wordt om een evenement in beeld te brengen. Dat kan allemaal, maar dat is zeker mijn kernactiviteit niet. Mijn hart ligt immers bij artistieke en creatieve fotografie. Ik heb ook geen vaste openingsuren. Mensen kunnen bij mij alleen terecht na het boeken van een afspraak. En met het printen van vakantiefoto's voor derden, het maken van pasfoto's of het verkopen van fotolijstjes hou ik me ook niet bezig."

Je behaalde je QEP (Qualified European Photographer) met een reeks genaamd La Linea. Ik vermoed dat het spel van lijnen een hoofdrol speelt in die reeks?

"Klopt, het is een reeks van twaalf beelden die volledig in lijn ligt met de stijl die ik door de jaren heen heb ontwikkeld: sober en heel contrastrijk. Als je die twaalf foto's naast elkaar opstelt, dan zie je een aaneengesloten golvende lijn die van de ene foto naar de volgende wandelt. De beelden werden ook zo aan de jury gepresenteerd en dat heeft zeker meegespeeld in de eindbeoordeling. Om een QEP te halen is het niet voldoende om twaalf goede foto's te maken. De som moet meer zijn dan de delen. Je moet een concept hebben."

Hoe belangrijk is deze onderscheiding voor jou?

"Dit smaakt naar meer natuurlijk. Voor mij is het een bewijs dat ik goed bezig ben en dat motiveert me om op de ingeslagen weg verder te gaan. Momenteel werk ik aan een reeks van twintig beelden die technisch gezien weer een stapje hoger zullen staan. Op die manier probeer ik mezelf steeds te verbeteren. Aan wedstrijden doe ik eigenlijk niet zoveel mee omdat ik vind dat fotografie een vorm van kunst is, en kunst kan je niet objectief beoordelen. Wat jij goed vindt, vind ik misschien slecht. Maar ik hou er wel van mijn werk naar buiten te brengen en te exposeren. Foto's verdienen het niet om in de schuif te liggen, dat is mijn mening. Als een beeld van mij dus geselecteerd wordt voor een tentoonstelling in binnen- of buitenland, dan ben ik gelukkig. Als zo'n foto dan op het einde van de rit een medaille haalt, dan is dat de kers op de taart, maar dat is niet perse mijn ambitie. Als het publiek mijn foto's maar te zien krijgt en er van geniet. Dan ben ik een meer dan tevreden man."

www.volpe.be
www.facebook.com/pierrevolpe ■

